

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 296/2015-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. júna 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 22 T 65/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. septembra 2014 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 22 T 65/2009 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza:

«Na základe: „Opatrenie“ zo dňa 13.03.2008, sp. zn. OTp/122/2008-6 - príloha č. 1 ma v trestnej veci Okresný súd Žilina ustanovil za obhajcu [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]. Nar... ďalej len obvinený).

Dňa 09.06.2009 sme na Okresnej prokuratúre Žilina uzavreli: „Dohoda o vine a treste“, sp. zn.: 1 Pv 1003/07-48 - príloha č. 2.

Následne Okresný súd Žilina rozsudkom zo dňa 19.10.2009, sp. zn.: 22T/65/2009 -príloha č. 3 obvineného odsúdil na trest povinnej práce v trvaní 50 hodín. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.10.2009.

Následne som na Okresný súd Žilina podal podanie: „Vyúčtovanie odmeny a hotových výdavkov spojených s obhajobou [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]“ - príloha č. 4. Podanie som podal osobne do podateľne okresného súdu dňa 30.12.2009.

Okresný súd Žilina o mojom vyúčtovaní doposiaľ nerozhodol...

Dňa 25.03.2014 som osobne do podateľne okresného súdu podal podanie: „Urgencia na Vyúčtovanie odmeny a hotových výdavkov spojených s obhajobou [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]“ zo dňa 25.03.2014 - príloha č. 5, ale súd na ňu nereagoval.

Preto som dňa 23.07.2014 osobne do podateľne okresného súdu podal podanie: „Druhá urgencia na Vyúčtovanie odmeny a hotových výdavkov spojených s obhajobou [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]“ - zo dňa 23.07.2014 - príloha č. 6, ale okresný súd na ňu nereagoval.

Podaním: „Sťažnosť na prietahy v konaní“ zo dňa 12.08.2014 - príloha č. 7 som sa obrátil na predsedu Okresného súdu Žilina, aby v predmetnej veci zjednal nápravu, ale on mi doposiaľ na moju sťažnosť neodpovedal, čo považujem za neprofesionálne, pretože viac ako mesiac na ňu neodpovedal.»

Keďže trovy za zastupovanie v konaní vedenom pod sp. zn. 22 T 65/2009 sťažovateľovi neboli do podania sťažnosti ústavnému súdu uhradené, navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ], advokáta, na prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných prietahov upravenej v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručenej v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené postupom Okresného súdu Žilina v konaní o odmene hotových výdavkov spojených s obhajobou [REDAKOVANÉ] vedenom pod sp. zn. 22T/65/2009.

2. Okresnému súdu Žilina v konaní o odmene hotových výdavkov spojených s obhajobou [REDAKOVANÉ] vedenom pod sp. zn. 22 T/65/2009 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

3. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 3 000,-€ (slovom: tritisíc EUR), ktoré je Okresný súd Žilina povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých

prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

V konaniach o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, v ktorých sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou vyžaduje preukázanie podania sťažnosti predsedovi príslušného súdu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa § 3 ods. 4 v spojení s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“). Takúto sťažnosť totiž ústavný súd považuje za účinný prostriedok ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), ktorý vzhľadom na subsidiárne postavenie ústavného súdu pri ochrane základných práv a slobôd treba využiť pred podaním sťažnosti ústavnému súdu (porovnaj napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04).

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že sťažovateľ po predložení vyúčtovania trov okresnému súdu za zastupovanie v konaní vedenom pod sp. zn. 22 T 65/2009 ešte 30. decembra 2009 bol v uvedenej súvislosti úplne nečinný viac ako 4 roky. O nedostatočnej aktivite spojenej s uplatňovaním svojho práva svedčí, že až podaním doručeným okresnému súdu 25. marca 2014 urgoval úhradu uplatnených trov konania. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na jednu zo základných zásad práva, ktorou je „vigilantibus iuris“, teda bdelym patrí právo alebo nech si každý stráži svoje práva vrátane práv označených v sťažnosti podanej ústavnému súdu.

Čo sa týka účinného uplatnenia prostriedku ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd zistil, že okresný súd na sťažnosť sťažovateľa podanú okresnému súdu 12. augusta 2014 reagoval prípisom z 29. septembra 2014 sp. zn. 1 Spr 322/2014 (sťažovateľ prevzal 7. októbra 2014), v ktorom ho vyzval na opätovné predloženie vyúčtovania uplatnených trov, pričom zdôraznil, že po ich predložení budú uhradené. Podľa vyjadrenia okresného súdu odmena za zastupovanie v konaní vedenom pod sp. zn. 22 T 65/2009 bola poukázaná na účet sťažovateľa 22. decembra 2014.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že sťažnosť podaná predsedovi okresného súdu na prieťahy v konaní bola efektívna, pretože okresný súd uznesením z 2. októbra 2014 sťažovateľovi trovy za zastupovanie v konaní vedenom pod sp. zn. 22 T 65/2009 priznal, pričom uvedené uznesenie okresného súdu z 2. októbra 2014 nadobudlo právoplatnosť 28. októbra 2014.

Ďalej ústavný súd konštatuje, že využitie právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého mal sťažovateľ právo podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch, sa v okolnostiach posudzovanej veci prejavilo ako účinný prostriedok nápravy, ktorý mal sťažovateľ k dispozícii a aj ho využil ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu.

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Súčasne je potrebné poukázať aj na to, že sťažnosť na prieťahy adresovaná orgánu štátnej správy súdov zohráva významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. m. m. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

Ústavný súd konštatuje, že je nesporné, že po uplatnení sťažnosti na prieťahy adresovanej predsedovi súdu a po prijatí príslušných opatrení okresný súd, ako už bolo uvedené, uznesením z 2. októbra 2014 trovy konania sťažovateľovi priznal, čím došlo k odstráneniu nežiaduceho stavu zapríčineného dovtedajšou nečinnosťou, resp. neefektívnou činnosťou okresného súdu.

Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi v nej uvedenými nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. júna 2015